

...jatkuu edellisestä sivulta

Perjantai 10.5.2002

Aamulla 08.45 kokoonnuimme keväisen aurinkoisessa, mutta tuulisessa keskustassa kuningas Frederikin patsaan luona koko sakkii iloisina ja pirteinä. Väsymys ei tuntunut missään, ainakaan vielä. Joukko oli jaettu etukäteen kahteen osaan ja me lähdimme kohti Frederiksborgin linnaa kaksikerroksisella bussilla, ja pakkohan sitä oli yläosaan kömpä. "Watch your head!" ja "Watch your legs!" olivat matkamme iskulauseet. Frederiksborgin linna kierrettiin pienissä ryhmissä mukavaan oppaan ohjauksessa. Oli siinä kyllä tekemistä kun yhdellä jos toisella jalat/polvet olivat kovilla, ja kun kilpaa etsittiin mihin voisi istahtaa, selänvenytysketkistä puhumattakaan.

Lounastettiin paluumatkalla linnasta takaisin Kööpenhaminaan Alsönderup nimisessä paikassa, ruoka oli hyvää, mutta missä taas ne rehut? Meinasin kyllä mennä ruoka väärään kurkkuun, kun huomasin Liisan soittavan huuliharppua yhdessä luxemburgilaisen Leonin kanssa toisessa pöydässä.

Paluumatkalla pysähdyimme pienelle tauolle. Jäimme bussiin odottelemaan, kun saksalainen Gerard (Jerry) tuli takaisin bussiin ja kertoi, että tv-ryhmä oli haastatellut häntä ulkosalla. Liisa harmiteli ja samalla tv-ryhmä tekikin hyökkäyksen bussiimme. Ruotsalaista Annaa, tanskalaista Christiania sekä saksalaista Gerardia haastateltiin ja pääsimme hyvin läheltä seuraamaan tilannetta. Kuvausaiheena mm. bussin tukalan pienet tilat ja loille ja seisomisen vaikeus. Liisa pääsi kertomaan toimittajalle myös ihan oikeita asioita taustaksi. Päästyämme Nyhavnin rantaan järjesti kuvausryhmä bussimme henkilöt pituusjonoon keskelle katua ja me jokainen pääsimme sanomaan pituutemme. Siinä riitti taas ihmetystä!

Rivikuvauksen jälkeen olikin lähtö kanaaliristeilylle, harmittelimme kun alus olikin katettu, koska nähtävyyksiä oli vaikea nähdä. Pisimmät eivät mahtuneet istumaan, vaan joutuivat joko seisomaan aluksen etu- tai peräpäässä. Matalat silalat olivat sinänsä oma vaaransa, mutta onneksi opas piti huolen "watch your head" -huudoillaan, ja tietty kuvausryhmä oli taas paikalla. Tuulisen risteilyn jälkeen jäimme keskustaan shoppailemaan, kunhan päästiin ensin pois Nyhavnin kirpputorilta, kun Liisa ja Leon innostuivat vielä soitttelemaan huuliharppuun.

Suuntasimme Strøgetille ja kahville, kunnes tajusimme, että nyt on kiire takaisin hotelliin, uutiset oli nähtävä. Väsymykset jalat eivät olleet tarpeeksi vikkeliä, joten päädyimme ottamaan taksin, ja kun taksikuski sai tietää kiireemme aiheen, alkoi liikenteessä sukkulointi. Me ennätimme, 3 minuuttia aikaa. Kiitos mukavalle taksikuskille. **Uutisissa olimme! Loppujen lopuksi jopa 4 kertaa.**

Yliä jalat kantaa, ei puhettakaan päivänunista, vaan suihkuun ja menoksi hotellissamme pidettävään diskoiltaan, mukavaa taas oli. Tuskin muistan koska olen viimeksi tanssinut Macarenaa? Kuinkas ollakaan Arjan kanssa taas jaksettiin loppuun asti Liisan jo uinuessa.

Lauantai 11.5.2002

Lauantaipäivän olimme pyhittäneet shoppailuun, jalat jaksivat edelleenkin hyvin mukana. Keskustassa törmäilimme moneen otteeseen muuhun sakkiiin.

Päiväunet jäivät, mutta pieni lepo hetki hotellihuoneessa mansikoita popsien, ja lat kohollaan ja nilkoissa jääpussit teki hyvää, ja taas oltiin virkeitä laittautumaan *pääjuhlaa* varten, kiiltosuihkeet hiuksiin ja menoksi. Onneksi huoneen WC:ssä oli koko seinän levyinen, ja tarpeeksi korkea peili, että pystyimme kaikki rivissä laittautumaan.

Juhlissa oli kyllä tyyliäkään näköistä porukkaa, kunnon pukuloistoa, ja mikä tunnelma, se vei taas mukanaan! Kaikki osallistuneet maat esiteltiin, **kun oli Suomen vuoro, saimme aivan uskomattomat huudot ja aplodit!**

Ohjelmassa oli rivitanssiesitys, jonka jälkeen pääsimme myös itse harjoitteluun. Oli koomista, kun koko tanssiliittia oli täynnä pitkiä miehiä ja naisia törmäilemässä toisiinsa. Alkukankeuden jälkeen me teimme sen, askelkuviot jäivät päähämme. Jiihaa! Uusi harrastusko?

Onneksi pääjuhla oli hotellimme tiloissa, pääsimme helposti käymään huoneessamme puuterioimassa. Pääjuhlassa esiteltiin seuraavan vuoden kohde Berliini tyylikkäästi. Olimme koko porukka niin juhlavauhdissa, että saimme järjestää kunnon tanssiliittiatörmäyksen, jotta bändi soitti vielä muutaman vauhdikkaan kappaleen illan päättyessä.

Juhan päättyessä iski jo haikeus, osalla oli aamulla aikainen lento, joten jäähyväishalauksia ja ranskalaisia suudelmia jaettiin ahkerasti. Arja sai päähänsä *Stille Nacht - joululaulun*, ja niin sitä hoilattiin aamun sarastaessa hotellin pihalla. Takuuvarmasti mahtava matkamme tulee mieleen jouluna, kun Stille Nacht soi, ja vielä kun saksalainen Gerard kertoi tarinan laulun syntymisestä. Osa lähti nukkumaan, toiset vielä keskustaan diskoilemaan muutamaksi aamun tunniksi, me (minä, Arja, Gerard ja yhdysvaltalainen Cindy) päädyimme jatkamaan juhlintaa hotellin aulassa, taisi olla jo valoisaa kun kömmimme nukkumaan.

jatkuu takasivulla...

1.

1. Juhljoita. Tanskalaiset Kenneth ja Lone, Hollannin klubin pj. Paul van Sprundel ja vaimo Cora, Liisa ja Joanna.

2. Huuliharppukostajat luxemburgilainen Leon ja Liisa Nyhavnin kirpputorilla